

סיפור חיים – שמשון ליבני-וייס / תיעדו: יהודית זוסמן ורוני שרון

שמשון ליבני – וייס.

נולדתי ב – 1932 בבודפשט הונגריה, בבית יהודי וציוני שורשי.

סבי, מצד אבי היה גבאי של בית כנסת אורתודוקסי בבפשט.

אבי היה פועל בתעשיית העור.

אימא למדה בסמינר יהודי למורים ואחרי הריונה פוטר.

אנחנו שני אחים, אני ואחי הצעיר.

ב – 1941 משפחת אימא נרצחה בבודפשט.

ב 1944 נכנסו הנאצים, אבא היה במחנה כפייה ביוגוסלביה,

אימא אני ואחי היינו בגטו.

ב- 1945 אבא שוחרר על ידי חיילי טיטו, ברח לרומניה וחזר להונגריה,

אימא אני ואחי שוחררנו וחזרנו לבודפשט.

ב- 1947 הצטרפתי לשומר הצעיר, ברחנו במסגרת ארגון "הבריחה" ועלינו לארץ ב- 1949,

במסגרת עליית הנוער, לקיבוץ כפר מנחם.

התגייסנו לנח"ל בקבוץ דן ועלינו על הקרקע בקבוץ להב בשנה 1952, שם הינו עד 1958.

ב- 1953 נישאתי לחברת משק מבודפשט, אורה ליבני מבית קיש. נולדו לנו תאומות, מירי

ורונית.

ב- 1958 עזבנו את הקבוץ ועברנו ל"נעורים" בבית ינאי, שם עבדתי כמדריך מנחה ואשתי

למדה בסמינר בנתניה ועבדה כגננת ומורה לחינוך מיוחד בכפר מונש.

למדתי ביום בבית ספר להנדסאים בתל אביב ובמקביל בערב לימדתי בקורסים

מקצועיים ב"נעורים".

כשסיימתי את לימודי, עבדתי במפעל "הבורג" ועברנו לגור במושב בית ינאי, שם נולדה

לנו בתנו טלי.

הורי עלו לארץ ב- 1957 עם אחי והצטרפו אליי לקבוץ להב. אחי השתקע עם משפחתו

בבאר שבע.

ב- 1958 נולד בנו עמית וב-1963 עברנו גם אנחנו לבאר שבע וקבלתי משרת מורה בבית ספר

"עמל".

ב-1975 עברנו ל"מבועים", שם גרנו עד 1987 ומשם עברנו ל"להבים" עד 2009.

ב- 1993 קבלתי תואר דוקטור באוניברסיטה העברית ועד 2004 למדתי במכללת קיי בבאר

שבע ובמכללת אחווה. מ-2004 אני עוסק באמנות : קרמיקה, יצירות מזכוכית וויטרז'ים.